

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 106/20
Luxembourg, 15. september 2020

Sodba v združenih zadevah C-807/18 in C-39/19
Telenor Magyarország Zrt./Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Sodišče prvič razlaga uredbo Unije, s katero je uvedena „internetna nevtralnost“

Zahtevi po varstvu pravic uporabnikov interneta in po nediskriminatorni obravnavi prometa nasprotujeta temu, da bi ponudnik dostopa do interneta dajal prednost nekaterim aplikacijam in storitvam s ponudbami, pri katerih so te aplikacije in storitve upravičene do „ničelne tarife“, za uporabo preostalih aplikacij in storitev pa veljajo ukrepi onemogočanja ali upočasnjevanja

Družba Telenor s sedežem na Madžarskem med drugim zagotavlja storitve dostopa do interneta. Med storitvami, ki jih ponuja svojim strankam, sta paketa s prednostnim dostopom (tako imenovani paketi z „ničelno tarifo“), za katere je značilno, da se prenos podatkov v okviru nekaterih posebnih storitev in aplikacij ne odšteje v okviru porabe količine podatkov, ki so jo kupile stranke. Te stranke lahko po porabi te količine podatkov še naprej brez omejitev uporabljajo te posebne aplikacije in storitve, medtem ko se za preostale razpoložljive aplikacije in storitve uporabijo ukrepi onemogočanja ali upočasnjevanja prometa.

Madžarski urad za medije in komunikacije je, potem ko je začel postopka za preverjanje skladnosti teh dveh paketov z Uredbo 2015/2120 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta,¹ sprejel odločbi, v katerih je ugotovil, da se s tema paketoma ne spoštuje splošna obveznost enake in nediskriminatorne obravnave prometa, ki je določena v členu 3(3) te uredbe, in da mora družba Telenor s tem prenehati.

Fővárosi Törvényszék (županijsko sodišče v Budimpešti, Madžarska), ki odloča o dveh tožbah zadnjenavedene družbe, je sklenilo Sodišču postaviti vprašanja za predhodno odločanje, da bi izvedelo, kako je treba razlagati odstavka 1 in 2 člena 3 Uredbe 2015/2120, ki zagotavljata nekatere pravice² končnih uporabnikov storitev dostopa do interneta in ki ponudnikom takšnih storitev prepovedujeta uvedbo sporazumov ali poslovnih praks, s katerimi se te pravice omejujejo, in odstavek 3 člena 3, ki določa splošno obveznost enake in nediskriminatorne obravnave prometa.

Sodišče, ki je odločalo v velikem senatu, je v sodbi z dne 15. septembra 2020 prvič razlagalo Uredbo 2015/2120, ki določa temeljno načelo odprtosti interneta (bolj pogovorno imenovana internetna nevtralnost).

Sodišče je na prvem mestu v zvezi s členom 3(2) Uredbe 2015/2120 v povezavi s členom 3(1) te uredbe ugotovilo, da iz drugo navedene določbe izhajajo, da se lahko pravice, ki jih ta zagotavlja končnim uporabnikom storitev dostopa do interneta, uveljavljajo „prek storitve dostopa do interneta“, in da prvo navedena določba zahteva, da taka storitev ne vključuje omejevanja uveljavljanja teh pravic. Poleg tega iz člena 3(2) navedene uredbe izhajajo, da morajo storitve nekega ponudnika dostopa do interneta glede na navedeno zahtevo oceniti nacionalni regulativni

¹ Uredba (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o določitvi ukrepov v zvezi z dostopom do odprtega interneta in spremembi Direktive 2002/22/ES o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami ter Uredbe (EU) št. 531/2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL 2015, L 310, str. 1).

² Pravica končnih uporabnikov do dostopa do aplikacij in storitev ter do njihove uporabe, kot tudi pravica do zagotavljanja aplikacij, vsebin in storitev ter do uporabe terminalne opreme po lastni izbiri.

organi³ pod nadzorom pristojnih nacionalnih sodišč ob upoštevanju sporazumov, ki jih je ta ponudnik sklenil s končnimi uporabniki, in poslovnih praks, ki jih izvaja navedeni ponudnik.

V tem okviru je Sodišče, potem ko je navedlo sklop splošnih pojasnil o pomenu pojmov „sporazumi“, „poslovne prakse“ in „končni uporabniki“⁴ iz Uredbe 2015/2120, ugotovilo, da lahko sklenitev sporazumov, s katerimi neke stranke naročijo pakete, ki združujejo „ničelno tarifo“ in ukrepe onemogočanja ali upočasnjevanja prometa, povezanega z uporabo storitev in aplikacij, ki niso posebne aplikacije in storitve, zajete z „ničelno tarifo“, omeji uveljavljanje pravic končnih uporabnikov v smislu člena 3(2) te uredbe na znatnem delu trga. Taki paketi namreč lahko povečajo uporabo privilegiranih aplikacij in storitev ter soodnosno zmanjšajo uporabo preostalih razpoložljivih aplikacij in storitev glede na ukrepe, s katerimi ponudnik storitev dostopa do interneta to zadnjem navedeno uporabo tehnično oteži ali celo onemogoči. Prav tako velja, da čim večje je število strank, ki sklenejo take sporazume, tem bolj lahko skupni učinek teh sporazumov glede na njegov obseg povzroči znatno omejitev uveljavljanja pravic končnih uporabnikov ali celo poseže v bistvo teh pravic.

Sodišče je na drugem mestu v zvezi z razlago člena 3(3) Uredbe 2015/2120 navedlo, da se za ugotovitev nezdržljivosti s to določbo ne zahteva nobena ocena vpliva ukrepov onemogočanja ali upočasnjevanja prometa na uveljavljanje pravic končnih uporabnikov. Ta določba namreč ne zajema take zahteve za presojo spoštovanja splošne obveznosti enake in nediskriminatorne obravnave prometa iz te določbe. Poleg tega je Sodišče presodilo, da je treba za ukrepe onemogočanja ali upočasnjevanja prometa, ker ne temeljijo na objektivno različnih zahtevah glede tehnične kakovosti storitev za posamezno vrsto prometa, temveč na poslovnih razlogih, kot takšne šteti za nezdržljive z navedeno določbo.

Zato lahko paketi, kot sta paketa, ki sta bila predložena v nadzor predložitvenega sodišča, na splošno kršijo tako odstavek 2 člena 3 Uredbe 2015/2120 kot tudi odstavek 3 tega člena, pri čemer je pojasnjeno, da jih lahko pristojni nacionalni organi in sodišča takoj preučijo glede na drugo od teh določb.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

³ Na podlagi člena 5 Uredbe 2015/2120.

⁴ Zadnjem navedeni pojem zajema vse fizične ali pravne osebe, ki uporabljajo ali zaprosijo za javno dostopno elektronsko komunikacijsko storitev. Poleg tega zajema tudi fizične ali pravne osebe, ki uporabljajo ali zaprosijo za storitve dostopa do interneta, da bi dostopale do vsebin, aplikacij in storitev, kot tudi fizične ali pravne osebe, ki se na dostop do interneta opirajo za zagotavljanje vsebin, aplikacij in storitev.